

[Dose.]

hensyn til nyordningen, var vi indforstået med — og det blev også nævnt på daværende tidspunkt —, at der senere ville komme en del lovforslag, der supplerede dem, og det foreliggende forslag er netop et af dem.

Jeg skal på mit partis vegne sige, at vi kan gå ind for lovforslaget. Vi har bemærket os, som den højtærede statsminister gør rede for i sin skriftlige fremsættelse, at disse spørgsmål har været behandlet på det grønlandske landsråds møde, og at forslaget stort set følger landsrådets indstilling, endog med hensyn til kaffe og te, som man undlader at lægge afgift på.

Den højtærede statsminister har gjort opmærksom på, at man skønner, at afgifterne er lagt på sådanne områder, når bortses fra sukkeret, at de ikke i særlig grad vil ramme de familier, der har mange børn, eller dem, der er dårligst stillet.

Med hensyn til spørgsmålet om de stærke drikke, som kan blive et alvorligt problem i Grønland i forbindelse med den nye ordning, hvorved man går over til fri handel i modsætning til tidligere, mener ministeren, at man ved at fastsætte forholdsvis høje afgifter forhåbentlig vil være i stand til at begrænse forbruget noget. Jeg tror, at lovforslaget tager hensyn til alle de problemer, der knytter sig til dette specielle område, og jeg har noteret, at den højtærede statsminister gør opmærksom på, at ordningen er forsøgsvis, og at man naturligvis senere, når man har fået erfaringer med hensyn til administrationen, vil kunne rette på eventuelle skævheder og foretage ændringer af udgifterne, så ordningen kommer til at virke i overensstemmelse med de betragtninger, som ministeren har fremsat.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse, og vi har ikke noget ønske om udvalgsbehandling.

Henry L. W. Jøsen: Det af statsministeren fremsatte lovforslag er begyndelsen til en lovgivning for Grønland, som går ud på at skaffe dækning for de udgifter, som skønnes at skulle afholdes af de offentlige grønlandske kasser.

Efter min mening burde denne lov for Grønland om indførselsafgifter være en midlertidig lov, idet jeg synes, at man gennem titlen præciserer, at det er en lov om toldafgifter.

Der står i Grønlandskommissionens betænkning, at man med hensyn til administrationen og hele spørgsmålet om nyordningen vedrørende Grønland må anse de fremsatte krav som et udtryk for et ønske

om, at Grønland bliver knyttet endnu nærmere til det egentlige danske samfund der- ved, at Grønland i rigspolitisk henseende ikke i samme grad som nu får karakter af en egentlig koloni.

Det ville derfor efter min mening være naturligt, efterhånden som man skal lovgive for Grønland, at tage de danske love som forbillede for og lægge dem til grund for lovgivningen i Grønland og såvidt muligt have det mål for øje, at Grønland efterhånden kommer ind under de almindelige danske love og ikke under en særlovgivning.

Jeg skal med disse korte bemærkninger anbefale, at man ser på lovforslaget i et udvalg, hvor vi nærmere kan drøfte de forskellige paragraffer, som jeg godt kunne tænke mig man behandlede lidt nærmere. Men jeg kan som sagt iøvrigt på mit partis vegne anbefale tinget at stemme for en sådan lovgivning.

Halfdan Henriksen: Ja, nu skal befolkningen i Grønland altså også delagtiggøres i civilisationens velsignelser!

For nogle uger siden behandlede vi her i det høje ting et lovforslag om rettens pleje i Grønland. I dag drejer det sig om et lovforslag om, i Grønland at indføre indirekte skatter i form af indførselsafgifter. I den del af det danske rige, der hedder Grønland, har den derboende befolkning hidtil været forskånet for skatter og afgifter af den karakter, der her er tale om. Den nyordning, der nu efterhånden gennemføres i Grønland, gør det imidlertid nødvendigt at skaffe de fornødne midler til veje til dækning af de udgifter, de offentlige grønlandske kasser — det vil sige kommunkasserne og landskassen — vil blive belastet med til de formål, som er anført i bemærkningerne til lovforslaget. Den direkte beskatningsvej mener man jo ikke for tiden er farbar i Grønland, således som forholdene nu engang er, og der er derfor ingen anden vej at gå end at indføre den indirekte skatteordning i form af indførselsafgifter, som kan skaffe de tiltrængte penge i kassen. Dette har de grønlandske landsråd jo også indset, og lovforslaget er, såvidt jeg har forstået, i sin helhed godkendt af landsrådene.

Hvad angår de foreslåede afgiftssatser, har jeg intet særligt at bemærke. Udprægede luksusvarer kan man, set med danske øjne, dog vel næppe kalde samtlige de varegrupper, der rammes af dette lovforslag. I sin skriftlige fremsættelse har den højtærede statsminister også indrømmet, at